KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.7.2025 r.
COM(2025) 415 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego DECYZJI RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości; wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania określonych przestępstw popełnianych za pomocą systemów technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz wymiany materiału dowodowego w formie elektronicznej w odniesieniu do poważnych przestępstw

Załącznik I

Zastrzeżenia i notyfikacje

1. W odniesieniu do zastrzeżeń, oświadczeń, notyfikacji lub komunikatów oraz innych kwestii Unia i państwa członkowskie działają zgodnie z poniższymi wskazaniami.

ZASTRZEŻENIA

2. Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości nie zawiera osobnego postanowienia poświęconego zastrzeżeniom. Wyraźnie zezwala natomiast stronie na złożenie deklaracji, że zgodnie z którą korzysta ona z zastrzeżenia przewidzianego w niektórych artykułach konwencji (art. 11 ust. 3; art. 23 ust. 3 lit. a); art. 23 ust. 3 lit. b) akapit końcowy; art. 42 ust. 5; art. 63 ust. 3 i 4.

3. W oparciu o powyższe Unia i państwa członkowskie zgłaszają zastrzeżenie na podstawie art. 63 ust. 3, wskazując, że nie uważają się za związane art. 63 ust. 2 dotyczącym rozstrzygania sporów.

4. Jeżeli państwa członkowskie rozważają zgłoszenie własnych zastrzeżeń w kwestiach wchodzących w zakres kompetencji krajowych, informują o tym Komisję z dwumiesięcznym wyprzedzeniem.

5. Warunki i zabezpieczenia w zakresie praw człowieka uznane i przewidziane w niniejszej konwencji, w tym w art. 6; art. 21 ust. 4; art. 24; art. 36; art. 37 ust. 15 i art. 40 ust. 22 stanowią część jej przedmiotu i celu, w związku z czym państwa członkowskie nie mogą zgłaszać zastrzeżeń do tych artykułów. Należy sprzeciwić się wszelkim takim zastrzeżeniom zgłoszonym przez państwa-strony konwencji niebędące członkami UE jako zastrzeżeniom sprzecznym z przedmiotem i celem konwencji.

NOTYFIKACJE

6. Konwencja zobowiązuje Stronę dokonywania notyfikacji zgodnie z art. 40 ust. 12 lit. c) i art. 40 ust. 13; art. 41 ust. 2; art. 67 ust. 1.

7. Konwencja zobowiązuje również Stronę, aby przekazała Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych nazwę i adres organu odpowiedzialnego za składanie lub przyjmowanie wniosków o ekstradycję lub tymczasowe aresztowanie zgodnie z art. 37 ust. 19.

8. Państwa członkowskie przekazują Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych nazwę i adres organu odpowiedzialnego za składanie lub przyjmowanie wniosków o ekstradycję lub tymczasowe aresztowanie zgodnie z art. 37 ust. 19 i informują o tym Komisję.

9. Unia i państwa członkowskie notyfikują Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych organ centralny lub organy centralne, które są odpowiedzialne i uprawnione do przyjmowania wniosków o wzajemną pomoc prawną zgodnie z art. 40 ust. 12 lit. c), oraz informują o tym Komisję.

10. Unia i państwa członkowskie notyfikują Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych język lub języki akceptowane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 40 ust. 13, oraz informują o tym Komisję.

11. Państwa członkowskie notyfikują Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych punkt kontaktowy dostępny całą dobę, siedem dni w tygodniu zgodnie z art. 41 ust. 2 oraz prowadzą aktualny rejestr punktów kontaktowych i informują o tym Komisję.

12. Państwa członkowskie powstrzymują się od powiadomienia Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o wypowiedzeniu konwencji na mocy art. 67 ust. 1, chyba że Rada przyjęła decyzję o wypowiedzeniu konwencji przez Unię.